

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON

Brüssel, 01.08.2003
COM(2003) 453 lõplik

2003/0172 (COD)

Ettepanek

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIVI

**millega luuakse raamistik nõuete kehtestamiseks energiat tarbivate toodete
ökoprojekteerimisele ja muudetakse nõukogu direktiivi 92/42/EMÜ**

(esitab komisjon)

Ettepanek

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIVI

millega luuakse raamistik nõuete kehtestamiseks energiat tarbivate toodete ökoprojekteerimisele ja muudetakse nõukogu direktiivi 92/42/EMÜ

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu asutamislepingut, eriti selle artiklit 95,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut¹,

võttes arvesse Euroopa majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust²,

võttes arvesse regioonide komitee arvamust³,

tegutsedes vastavalt asutamislepingu artiklis 251 sätestatud menetlusele⁴,

ning arvestades, et:

- (1) Liikmesriikide poolt vastu võetud energiat tarbivate toodete ökoprojekteerimist käsitlevate seaduste või haldusmeetmete erinevused võivad tekitada kaubandustõkkeid ja moonutada ühendusesisest konkurentsi ning seeläbi siseturu kujunemist ja toimimist vahetult mõjutada. Anuke võimalus selliste kaubandustõkete ja ebaausa konkurentsi vältimiseks on riikide seaduste ühtlustamine.
- (2) Energias tarbivate toodete (edaspidi ETT) arvele langeb suur osa ühendusesisest loodusvarade ja energia tarbimisest. Neil on ka mitmeid muid olulisi keskkonnamõjusid. Ülekaalukalt enamiku ühenduse turul saadaolevate tooteliikide osas võib täheldada vägagi erinevat tasemel keskkonnamõjusid, olgugi et toodete funktsionaalne talitus on sarnane. Säästva arengu huvides tuleks soodustada nende toodete üldise keskkonnamõju pidevat parandamist, eriti seal, kus sellise parandamisega ei kaasne ülemääraseid kulusid.
- (3) Ühenduse ETT-de ökoprojekteerimist käsitlevate nõuete jaoks tuleks luua ühtne raamistik eesmärgiga soodustada nõuetele vastavate toodete vaba liikumist ja parandada nende üldist keskkonnamõju. Sellised ühenduse nõuded peavad järgima rahvusvahelise kaubanduse põhimõtteid.

---

¹ ELT C [...], [...], lk [...]

² ELT C [...], [...], lk [...]

³ ELT C [...], [...], lk [...]

⁴ ELT C [...], [...], lk [...]

- (4) Käesoleva direktiiviga püütakse saavutada kõrgetasemelist keskkonnakaitset ETT-de ressursikasutuse tõhususe parandamise teel, mis osutub lõppkokkuvõttes kasulikuks tarbijatele ja teistele toodete lõppkasutajatele. Säästev areng eeldab ka kavandatavate meetmete tervisekaitselise, sotsiaalse ja majandusliku mõju piisaval määral arvesse võtmist. Toodete energiatõhususe parandamine suurendab energiavarustuse turvalisust, mis on usaldusväärse majandustegevuse ja seega ka säästevarengu üheks eeltingimuseks.
- (5) Kompleksset tootepoliitikat käsitlevas rohelise raamatus⁵ toodud lähenemisega, mis on Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsuses nr 1600/2002/EÜ⁶ esitatud 6. keskkonnakaitse tegevusprogrammi oluline uuenduslik element, püütakse kahandada toodete keskkonnamõjusid kogu nende elutsükli kestel. Kogu elutsükli vältel avalduvate toote keskkonnamõjude küsimuste arvessevõtmine juba projekteerimise etapis võib keskkonnanõuete senisest paremat järgimist kuluefektiivsel moel vägagi oluliselt soodustada. Vaja oleks küllalt suurt paindlikkust, mis võimaldaks neid tegureid toote konstrueerimisel koos tehniliste, funktsionaalsete ja majanduslike kaalutlustega arvesse võtta.
- (6) Mõnede toodete või nende keskkonnakaitsete aspektide puhul võib nende keskkonnamõju minimeerimiseks osutada õigustatuks ja vajalikuks kehtestada konkreetsete kvantitatiivsed ökoprojekteerimise nõuded. Selliste prioriteetsete meetmete juurutamisel tuleb eriti silmas pidada nende võimet vähendada vähete kulutustega kasvuhoonegaaside heitmeid. Sellised abinõud võivad aidata saavutada ÜRO Kliimamuutuste Raamkonventsiooni (*United Nations Framework Convention on Climate Changes* – UNFCCC) Kyoto protokolliga määratletud ja nõukogu otsusega 2002/358/EÜ⁷ heaks kiidetud eesmärki, milleks on ühenduse kasvuhoonegaaside emissioonide 8-protsendiline vähendamine aastaks 2012 ja emissioonide edasine vähendamine pärast 2012. aastat. Need võivad soodustada ka ressursside säästlikku kasutamist ja kujutada endast olulist panust säästva tootmise ja tarbimise kümneaastastes raamprogrammidesse, mille osas saavutati kokkulepe Johannesburgis 2002. aasta septembris toimunud säästva arengu alasel ülemaailmsel tippkohtumisel.
- (7) Ökoprojekteerimisele esitatavate nõuete tase tuleb üldjuhul kehtestada tehnilise, majandusliku ja ökoloogilise analüüsi põhjal. Nõuete kehtestamise meetodi paindlikkus võib keskkonnatulemuste sujuvat paranemist hõlbustada. Kohustuslike meetmete kehtestamine tuleb asjaosaliste pooltega eelnevalt põhjalikult läbi arutada. Sellistel aruteludel võib ilmneda vajadus rakendada üleminekumeetmeid järkjärgult. Vahe-eesmärkide püstitamine suurendab poliitika prognoositavust, võimaldab toote väljatöötamistsükli vajadustega kohandada ja lihtsustab huvitatud osapooltel pikaajaliste plaanide koostamist.
- (8) Prioriteetseteks tuleb tunnistada sellised alternatiivsed meetmed nagu vastava majandusharu iseregulatsioon, mis võivad kohustuslike nõuetega võrreldes tagada poliitika eesmärkide saavutamise kiiremini või väiksemate kuludega. Seadusandlikke

---

⁵ COM(2001)68 (lõplik)

⁶ ELT L 242, 10.9.2002, lk 1

⁷ ELT L 130, 15.5.2002, lk 1

meetmeid võidakse vajada seal, kus turujõud ei arene kas õiges suunas või soovitava kiirusega.

- (9) Käesoleva direktiivi rakendusmeetmetega kehtestatud ökoprojekteerimise nõuetele vastavad ETT-d tuleb tähistada märgistusega “CE” ja vastava informatsiooniga, mis võimaldaks neil ühenduse siseturule pääseda ja seal vabalt liikuda.
- (10) Tähelepanu tuleks pöörata moodulitele ja reeglitele, mis on mõeldud kasutamiseks nõukogu 22. juuli 1993. aasta otsuses 93/465/EMÜ toodud tehnilise ühtlustamise direktiivides, millised käsitlevad nõuetelevastavuse hindamise erinevate etappide moduleid ja CE vastavusmärgistuse toodetele kandmise ning kasutamise reegleid⁸.
- (11) Järelevalveasutused peavad turu jälgimiseks vahetama omavahel informatsiooni käesoleva direktiivi raames ette nähtud meetmete kohta. Niisuguses koostöös tuleks maksimaalselt kasutada elektroonilisi sidevahendeid ja vastavaid ühenduse programme.
- (12) Siseturu toimimise huvides on vajalikud ühenduse tasandil ühtlustatud standardid. Kui viited sellisele standardile on *Euroopa Liidu Teatajas* avaldatud, tuleks selle järgimist lugeda käesoleva direktiivi põhjal vastu võetud rakendusmeetmes toodud asjakohastele nõuetele vastavuse eelduseks, kuigi lubada tuleks ka muid taolise vastavuse demonstreerimise võimalusi.
- (13) Ühtlustatud standarditeks on Euroopa standardiorganisatsioonide poolt vastu võetud tehnilised spetsifikatsioonid, millele viidatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuni 1998. aasta direktiivi 98/34/EÜ lisa I, milline lisa paneb paika tehnilisi standardeid ja eeskirju puudutava informatsiooni jagamise menetluse⁹ volituste põhjal, mille annab komisjon nimetatud direktiivi põhjal ja kooskõlas komisjoni ning nende organisatsioonide vahelise koostöö üldpõhimõtetega. Rahvusvahelise kaubanduse huvides tuleks rahvusvahelisi standardeid sobival puhkudel alati kasutada.
- (14) Käesolev direktiiv on kooskõlas uue lähenemise juurutamise põhimõtetega, nii nagu need on esitatud nõukogu 7. mai 1985. aasta otsuses uuest lähenemisest tehnilisele ühtlustamisele ja standarditele¹⁰ ja ühtlustatud Euroopa standarditele viitamisest. Nõukogu 28. oktoobri 1999. aasta otsuses¹¹ soovitati komisjonil uurida, kas seadusandluse täiustamise ja lihtsustamise kõigi võimaluste kasutamiseks ei saaks uue lähenemise põhimõtet laiendada ka sellega veel hõlmamata valdkondadele.
- (15) Käesoleva direktiivi sünergiad ja vastastikune täiendavus olemasolevate ühenduse dokumentidega, nagu näiteks nõukogu 22. septembri 1992. aasta direktiiv 92/75/EMÜ kodumasinade energia- ja muude ressursside tarbimist kajastava informatsiooni osundamisest etikettidel ja standardses tooteinformatsioonis¹², 17. juuli 2000. aasta määrus (EÜ) nr 1980/2000 ühenduse uue ökomärgistuste andmise süsteemi kohta¹³, 6. novembri 2001. aasta määrus (EÜ) nr 2422/2001 ühenduse kontoriseadmete

---

⁸ ELT L 220, 30.8.1993, lk 23

⁹ ELT L 204, 21.07.1998, lk 37, mida on muudetud direktiiviga 98/48/EÜ (ELT L 217, 5.8.1998, lk 18)

¹⁰ ELT C 136, 4.6.1985, lk 1.

¹¹ ELT C 141, 19.5.2000, lk 1.

¹² ELT L 297, 13.10.1992, lk. 16.

¹³ ELT L 237, 21.9.2000, lk 1.

energiatõhusust kajastavate märgiste programmist¹⁴, direktiiv 2002/96/EÜ elektri- ja elektroonikaseadmete tekitatavatest jäätmetest¹⁵, direktiiv 2002/95/EÜ teatud ohtlike ainete elektri- ja elektroonikaseadmetes kasutamise keelustamise kohta¹⁶ peaksid aitama suurendada nimetatute mõjujõudu ja kehtestada ühtseid nõudeid tootjatele.

- (16) Kuna nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiiv 92/42/EMÜ vedel- või gaasilise kütusega köetavatele uutele kuumaveeboileritele kehtivate tõhususenõuete kohta¹⁷, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. septembri 1996. aasta direktiiv 96/57/EÜ kodumajapidamistes kasutatavatele elektrikülmikutele, külmutusseadmetele ja nende kombinatsioonidele kehtivate energiatõhususe nõuete kohta¹⁸ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. septembri 2000. aasta direktiiv 2000/55/EÜ luminofoorvalgustite ballastkistitele kehtivate energiatõhususe nõuete kohta¹⁹ juba sisaldavad sätteid energiatõhususe osas kehtivate nõuete korrigeerimiseks, tuleb ka need siinsesse raamistikku integreerida.
- (17) Direktiivis 92/42/EMÜ käsitletakse süsteemi boilerite energiatõhususe tähistamiseks teatud arvu tähtedega. Kuna nii liikmesriikide kui ka tööstuse arvamuse kohaselt ei ole see nn. tähtede süsteem oodatud tulemusi andnud, tuleks direktiivis 92/42/EMÜ teha vastavad muudatused.
- (18) Nõukogu 13. veebruari 1978. aasta direktiivis 78/170/EMÜ uutes või olemasolevates mittetööstushoonetes ruumide kütteks ja kuuma vee tootmiseks mõeldud soojusgeneraatorite tehnilistele näitajatele ja uutes mittetööstushoonetes kütte- ning eluruumide kuumaveetorude isolatsioonile esitatud nõudeid²⁰ asendavad nüüd vastavad sätted direktiivis 92/42/EMÜ, nõukogu 29. juuni 1990. aasta direktiivis 90/396/EMÜ liikmesriikide gaasilisi küttaaineid tarvivaid seadmeid käsitleva seadusandluse ühtlustamise kohta²¹ ja Euroopa Parlamendi ning nõukogu 16. detsembri 2002. aasta direktiivis 2002/91/EÜ ehitiste energiatõhususe kohta²². Seetõttu tuleb direktiiv 78/170/EMÜ tunnistada kehtetuks.
- (19) 1. detsembri 1986. aasta direktiiviga 86/594/EMÜ kodumasinatena poolt õhku emiteeritava müra kohta²³ määratakse kindlaks tingimused, mille korral liikmesriigid võivad nõuda selliste seadmete poolt emiteeritavat müra käsitleva informatsiooni avalikustamist ja määratletakse menetlused mürataseme kindlaksmääramiseks. Ühtlustamise eesmärgil peab keskkonnategevuse tulemuslikkuse integreeritud hindamine hõlmama ka müraemissioone. Et käesolev direktiiv sisaldab sellist integreeritud lähenemist, tuleb direktiiv 86/594/EMÜ kehtetuks tunnistada.

---

¹⁴ ELT L 332, 12.12.2001, lk 1.

¹⁵ ELT L37, 13.02.2003, lk 24

¹⁶ ELT L37, 13.02.2003, lk 19

¹⁷ ELT L 167, 22.6.1992, lk 17.

¹⁸ ELT L 236, 18.9.1996, lk 36.

¹⁹ ELT L 279, 1.11.2000, lk 33.

²⁰ ELT L 52, 23.2.1978, lk 32, mida on muudetud direktiiviga 82/885/EMÜ (ELT L 378, 31.12.1982, lk19).

²¹ ELT L 196, 26.7.1990, lk 15, mida on muudetud direktiiviga 93/68/EMÜ.

²² ELT L 1, 4.1.2003, lk 65.

²³ ELT L 344, 6.12.1986, lk 24

- (20) Käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalike meetmete kehtestamine peab toimuma kooskõlas nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusega 1999/468/EÜ, milles määratakse kindlaks komisjonile antud täidesaatva võimu rakendamise menetlused²⁴.
- (21) Liikmesriikidel tuleb ette näha, milliseid karistusi kohaldatakse käesoleva direktiivi põhjal vastu võetud riiklike seadusesätete rikkumise korral. Karistused peavad olema tulemuslikud, proportsionaalsed ja hoiatavad.
- (22) Kuna kavandatava meetme eesmärke, nimelt kindlustada siseturu toimimine seeläbi, et toodetele kehtestatakse piisavad keskkonnamõju tulemuslikkuse nõuded, ei ole üksikult tegutsevatel liikmesriikidel võimalik piisaval tasemel saavutada, ja kuna seetõttu on need oma ulatuse ja toime tõttu paremini saavutatavad ühenduse tasandil, võib ühendus langetada otsuse asutamislepingu artiklis 5 toodud subsidiaarsuse põhimõttele vastavate abinõude rakendamiseks. Samas artiklis kehtestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv kaugemale sellest, mis on nende eesmärkide saavutamiseks vajalik,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1 *Objekt ja kehtivusala*

1. Käesolev direktiiv loob raamistiku keskkonnaaspektide integreerimiseks toodete projekteerimisse ja väljatöötamisse eesmärgiga tagada energiat tarbivate toodete vaba liikumine siseturul.

Direktiiv näeb ette nõuete määratlemise, millele rakendusmeetmetega kaetud energiat tarbivad tooted peavad turule pääsemiseks vastama. Energiavarustuse turvalisust suurendades ja kõrgetasemelise keskkonnakaitse poole püüeldes soodustab direktiiv säästvat arengut.

2. Direktiivi ei rakendata inimeste või kaupade maismaa-, mere- ega õhustranspordi vahenditele.

Artikkel 2 *Mõisted*

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- (1) “Energiat tarbiv toode (ETT)” – toode, mis vajab ettenähtud viisil toimimiseks energeetilist sisendit (elektrienergia, fossiil- ja taastuvad kütused) ja toode sellise energia genereerimiseks, ülekandmiseks ning mõõtmiseks, kaasa arvatud ETT osadena kasutamiseks mõeldud detailid, mida müüakse turul lõpptarbijatele eraldi varuosadena ja mille mõju keskkonnale saab eraldi hinnata;

---

²⁴ ELT L 184, 17.07.1999, lk 23

- (2) “Komponendid ja agregaadiosad” – ETT osadena kasutamiseks mõeldud detailid, mida ei müüda turul lõpptarbijale eraldi varuosadena või mille mõju keskkonnale ei saa eraldi hinnata;
- (3) "Rakendusmeetmed" – käesoleva direktiivi põhjal rakendatavad meetmed ökoprojekteerimise nõuete määratlemiseks, mis on vajalikud käesoleva direktiivi eesmärkide saavutamiseks kas defineeritud ETT-de või nende keskkonnaaspektide suhtes;
- (4) "Turule toomine" – ETT esmakordselt ühenduse turul kättesaadavaks muutmine selle ühendusesiseseks levitamiseks või kasutamiseks kas siis tasuta või tasu eest;
- (5) “Tootja” – mistahes füüsiline või juriidiline isik, kes vastutab ETT käesoleva direktiivi nõuetele vastavuse eest, pidades silmas kas toote oma nime või kaubamärgi all turule toomist või oma vajadusteks kasutamist;
- (6) “Volitatud esindaja” – mistahes ühenduses registreeritud füüsiline või juriidiline isik, kes tootja poolt selgelt selleks määratuna tegutseb tema nimel ja kelle poole võivad ühenduse ametiasutused ja organisatsioonid tootja asemel viimase käesoleva direktiivi järgsete kohustustega seoses pöörduda;
- (7) “Materjalid” – toorained, pooltooted ja abimaterjalid;
- (8) “Toote projekteerimine” – protsesside kompleks, mille käigus tootele kehtestatud juriidilised, tehnilised, ohutustehnilised, funktsionaalsed, turundusalased vm. nõuded kantakse üle ETT tehnilisse spetsifikatsiooni;
- (9) “Keskkonnaaspekt” – keskkonnaga vastastoimes olla võiv ETT element või funktsioon;
- (10) “Keskkonnamõju” – igasugune tervikuna või osaliselt ETT-st tulenev negatiivne keskkonnamuutus;
- (11) “Elutsükkel” – järjestikused ja omavahel seotud ETT olemasolu etapid projekteerimisest alates ja ETT-st lõpliku vabanemisega lõpetades;
- (12) “Eluea lõpp” – esmakordse kasutusaja lõppu jõudnud ETT seisund;
- (13) “Taaskasutamine” – mistahes operatsioon, mille läbi esmakordse kasutusaja lõppu jõudnud ETT-d või selle komponente kasutatakse samal eesmärgil, milleks need algselt olid mõeldud, sealhulgas ka kogumispunktidesse, turustajatele, ümbertöötlejatele või tootjatele tagastatud ETT edasine kasutamine, samuti taastatud ETT taaskasutamine;
- (14) “Ümbertöötamine” – jääkmaterjalide tootmisprotsessis taastöötlemine kas esialgsel eesmärgil või muudel eesmärkidel kasutamiseks, mille alla ei kuulu energia taastootmine. Energia taastootmine – põlevate jäätmete kasutamine energia tootmiseks, põletades neid vahetult kas eraldi või koos muude jäätmetega ja tekkivat kuumust ära kasutades;

- (15) “Taastootmine” – kõik nõukogu direktiivi 75/442/EMÜ²⁵ lisas II nimetatud rakenduskõlblikud operatsioonid;
- (16) “Jäätmed” – mistahes direktiivi 75/442/EMÜ lisas I toodud liikide alla kuuluvad ained või objektid, millest nende valdaja vabaneb või millest ta tahab vabaneda või peab vabanema;
- (17) “Ökoloogiline profiil” – ETT suhtes kohaldatavale rakendusmeetmele vastav sisendite ja väljundite kirjeldus, mis hõlmab vastavalt olukorrale ETT-ga kogu selle elutsükli kestel seonduvaid tooraineid, pooltooteid, heitmeid ja jäätmeid, mis on ETT keskkonnamõju seisukohast olulise tähtsusega ja väljendatakse mõõdetavate füüsiliste kogustena;
- (18) ETT “keskkonnamõju tulemuslikkus” – ETT ökoloogilises profiilis kajastuvad ETT keskkonnaaspektide tootjapoolse juhtimise tulemused;
- (19) “Keskkonnamõju tulemuslikkuse parandamine” – toote üldise keskkonnamõju tulemuslikkuse (mis ei pea tähendama toote keskkonnamõju tulemuslikkuse kõiki aspekte korraga) suurendamine järjestikuste tootepõlvkondade jooksul;
- (20) “Ökoprojekteeerimine” – keskkonnaaspektide süstemaatiline integreerimine toote projekteeerimisse eesmärgiga parandada ETT keskkonnamõju tulemuslikkust kogu toote elutsükli kestel;
- (21) “Ökoprojekteeerimise nõue” – ETT-le või ETT projekteeerimisele kehtestatud mistahes nõue, mille eesmärk on toote keskkonnamõju tulemuslikkuse parandamine, või mistahes nõue anda informatsiooni ETT keskkonnamõju tulemuslikkuse kohta;
- (22) “Ökoprojekteeerimise üldnõue” – mistahes ökoloogilisel profiilil kui tervikul baseeruv ökoprojekteeerimise nõue, millega ei seata konkreetsetele keskkonnaaspektidele piirväärtusi;
- (23) “Ökoprojekteeerimise erinõue” – ETT mingi konkreetse keskkonnaaspekti suhtes (näiteks energiatarve kasutamise ajal ette antud väljundtulemuse ühiku kohta) kehtestatud kvantitatiivne ja mõõdetav ökoprojekteeerimise nõue;
- (24) “Ühtlustatud standard” – tunnustatud standardiseerimisorganisatsiooni poolt komisjoni volituse alusel ja direktiivis 98/34/EÜ esitatud menetluste kohaselt kasutusele võetud tehniline spetsifikatsioon, mille eesmärk on mittekohustusliku üleeuroopalise nõude kehtestamine.

Artikkel 3

Turule toomine ja kasutusele võtmine

Liikmesriigid rakendavad kõiki vajalikke abinõusid, tagamaks rakendusmeetmetega hõlmatud ETT-de turule toomise ja/või kasutuselevõtmise ainult juhul, kui need on selliste meetmetega kooskõlas.

---

²⁵ ELT L 194, 25.07.1975, lk 39.

Artikkel 4
Märgistus ja vastavusdeklaratsioon

1. Enne rakendusmeetmetega hõlmatud ETT turule toomist kantakse sellele CE vastavusmärgistus ja väljastatakse vastavusdeklaratsioon, millega tootja või tema volitatud esindaja garanteerib ja tõendab, et toode on sellele kohaldatava rakendusmeetme kõigi asjakohaste sätetega kooskõlas.
2. CE vastavusmärgistus koosneb lühendist “CE”, nagu see on näidatud lisas III.
3. Vastavusdeklaratsiooni sisu on ära toodud lisas VI.
4. Keelatud on paigutada märgistusi ETT-dele, mis võivad kasutajaid CE-märgistustuse tähenduse või vormi osas eksiteele viia.
5. Liikmesriigid võivad nõuda, et ETT lõpptarbija kätte jõudmisel oleks lisa I punkti 2.3 alapunkti (n) kohaselt esitamisele kuuluv informatsioon vormistatud nende ametlikus keeles (ametlikes keeltes). Liikmesriigid võivad ka sätestada selle esitamise ühes või mitmes ühenduse ametlikus keeles.

Esimese punkti täitmisel arvestavad liikmesriigid eeskätt:

- (a) kas informatsiooni on võimalik esitada ühtlustatud sümbolite või üldtunnustatud koodide või muude vahendite abil;
- (b) millist tüüpi võivad olla antud ETT kasutajad ja missugust informatsiooni tuleb neile esitada.

Artikkel 5
Vaba liikumine

1. Liikmesriigid ei tee ökoprojekterimist puudutavate nõuete põhjal mingeid takistusi sellise ETT oma territooriumil turule toomisele ja/või kasutuselevõtmisele, mis on sellele kohaldatava rakendusmeetme kõigi asjakohaste sätetega kooskõlas ja kannab artikli 4 kohast CE-märgistust.
2. Liikmesriigid ei takista vastava rakendusmeetme sätetele mittevastavate ETT-de demonstreerimist näiteks laatadel, näitustel ja esitlustel tingimusel, et selgesti nähtavalt märgiselt võib selgelt välja lugeda nende mittevastavuse ja asjaolu, et tooteid ei lasta müügile enne, kui need on vastavate sätetega kooskõlla viidud.

Artikkel 6
Turule toomisele kehtestatavad piirangud

1. Kui mõni liikmesriik väidab, et mingi artiklis 4 osundatud CE-märgistust kandev ja oma kasutusotstarbele vastavalt kasutatav ETT ei ole sellele kohaldatava rakendusmeetme kõigi asjakohaste sätetega kooskõlas ja/või kannab CE-märgistust õigustamatult, on tootja või tema volitatud esindaja kohustatud viima ETT sellele kohaldatava rakendusmeetme kõigi asjakohaste sätetega ja CE-märgistuse nõuetega kooskõlla ja lõpetama vastava liikmesriigi poolt kehtestatud tingimuste rikkumise.

Nõuete rikkumise jätkudes piirab vastav liikmesriik kõnesoleva ETT oma turule toomist või tagab selle turult kõrvaldamise.

2. Liikmesriigi käesoleva direktiivi põhjal langetatud otsuses mõne ETT turule toomise ja/või kasutuselevõtmise piiramiseks näidatakse ära selle otsuse täpsed põhjused.

Sellisest otsusest antakse eelnevalt teada asjaosalisele poolele, informeerides teda samaaegselt ka antud liikmesriigi seadusandlusega ette nähtud õiguskaitsevahenditest ja selliste õiguskaitsevahendite kasutamisele kehtestatud ajalistest piirangutest.

3. Antud liikmesriik teavitab koheselt komisjoni ja teisi liikmesriike mistahes lõikes 1 osundatud abinõudest, näidates ära nende põhjused ja eeskätt selle, kas rikkumist põhjustab:
  - (a) suutmatus kohaldatava rakendusmeetme nõudeid täita;
  - (b) artikli 9 lõikes 2 osundatud ühtlustatud standardite ebaõige rakendamine;
  - (c) artikli 9 lõikes 2 osundatud ühtlustatud standardite puudused.

4. Komisjon alustab viivitamatult asjaomaste pooltega konsultatsioone ja võib tehniliseks nõustamiseks pöörduda sõltumatute välisekspertide poole.

Kui komisjon selliste konsultatsioonide järel leiab, et antud abinõu on õigustatud, teavitab ta sellest koheselt antud algatusega esinenud liikmesriiki ja teisi liikmesriike.

Kui komisjon leiab, et abinõu ei ole õigustatud, teavitab ta sellest koheselt liikmesriike.

5. Kui käesoleva artikli lõike 1 esimeses lõigus osundatud otsuse põhjuseks on mõni ühtlustatud standardite puudujääk, algatab komisjon koheselt artikli 9 lõigetes 2, 3 ja 4 toodud menetluse. Samaaegselt teavitab komisjon sellest artikli 14 lõikes 1 nimetatud komiteed.
6. Kui mõni ETT, mis ei vasta kohaldatava rakendusmeetme kõigile asjakohastele sätetele, kannab CE-märgistust, võtab asjaomane liikmesriik märgistuse paigaldanud tootja või tema volitatud esindaja suhtes vajalikud abinõud tarvitusele ja teatab sellest komisjonile ning teistele liikmesriikidele.
7. Seal, kus see on õigustatud, rakendavad liikmesriigid ja komisjon abinõusid selle menetluse ajal edastatud teabe konfidentsiaalsuse tagamiseks.
8. Liikmesriikide poolt käesoleva artikli kohaselt langetatavad ostused avalikustatakse.

Komisjoni arvamus nende otsuste kohta avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 7
Vastavuse hindamine

1. Enne rakendusmeetmetega kaetud ETT turule toomist hindab tootja ETT vastavust kohaldatava rakendusmeetme kõigile asjakohastele sätetele.
2. Vastavuse hindamise menetlused määratakse kindlaks rakendusmeetmetega, jättes tootjatele võimaluse valida lisas IV käsitletud projekteerimise sisekontrolli ja lisas V kirjeldatud keskkonnajuhtimissüsteemi vahel. Nõuetekohaselt põhjendatud ja riski suurusega võrdeline vastavuse hindamise menetlus valitakse otsuses 93/465/EMÜ kirjeldatud moodulitest B,C,D ja E.

Kui rakendusmeetmetega kaetud ETT projekteeris Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 761/2001²⁶ kohaselt registreeritud organisatsioon ja antud registreerimine hõlmab ka projekteerimisfunktsiooni, eeldatakse, et antud organisatsiooni keskkonnajuhtimise korraldus on käesoleva direktiivi lisas V toodud nõuetega kooskõlas.

Kui rakendusmeetmetega kaetud ETT projekteerinud organisatsioonil on keskkonnajuhtimissüsteem, mis hõlmab ka toodete projekteerimise funktsiooni ja mida rakendatakse *Euroopa Liidu Teatajas* avaldatud viitenumbritega ühtlustatud standardite alusel, loetakse see keskkonnajuhtimissüsteem lisas V toodud sellekohastele nõuetele vastavaks.

3. Pärast rakendusmeetmetega kaetud ETT turule toomist säilitab tootja või tema volitatud esindaja läbiviidud vastavuse hindamise kohta käivaid dokumente ja väljastatud vastavusdeklaratsioone liikmesriikidele kontrollimiseks kättesaadavatenä 10 aasta jooksul viimase ETT väljalaskmise ajast arvestades.

Vajalikud dokumendid tehakse kättesaadavaks 10 päeva jooksul pärast mõne liikmesriigi kompetentselt ametiasutuselt vastava taotluse saamist.

4. Kui tootja ei oles ühenduses registreeritud ja tal puudub volitatud esindaja, lasub turule toodud ETT sellele kohaldatava rakendusmeetme nõuetele vastavuse tagamine isikul, kes antud ETT ühenduse turule toob.
5. Artiklis 4 osundatud vastavuse hindamist käsitlevad dokumendid ja vastavusdeklaratsioonid koostatakse ühes ühenduse ametlikest keeltest.

Artikkel 8
Vastavuse eeldamine

1. Liikmesriigid loevad artiklis 4 osundatud CE-märgistust kandva ETT kohaldatava rakendusmeetme asjakohaste sätetega vastavuses olevaks.
2. ETT, mille suhtes on rakendatud *Euroopa Liidu Teatajas* avaldatud viitenumbritega ühtlustatud standardeid, loetakse kohaldatava rakendusmeetme kõigi selliste standarditega reguleeritud asjakohaste sätetega vastavuses olevaks.

---

²⁶ ELT L 114, 24.04.2001, lk 1

3. ETT, millele on omistatud määrusele (EÜ) nr 1980/2000 vastav ökomärgistus, loetakse kohaldatava rakendusmeetme ökoprojekteerimise nõuetega kooskõlas olevaks niivõrd, kui võrd ökomärgistus neile nõuetele vastab.

Artikkel 9 *Ühtlustatud standardid*

1. Liikmesriigid võtavad tarvitusele abinõud, mis võimaldavad huvitatud osapoolte riiklikul tasandil konsulteerimist ühtlustatud standardite koostamise ja nende täitmise kontrollimise küsimustes.
2. Kui mõni liikmesriik või komisjon leiab, et ühtlustatud standardid, mille rakendamine peaks tagama kohaldatava rakendusmeetme teatud sätete täitmise, seda siiski ei taga, teavitab antud liikmesriik või komisjon sellest direktiivi 98/34/EÜ artikli 5 kohaselt moodustatud alalist komiteed, tuues ära ka vastavad põhjendused.

Komitee avaldab kiireloomulise küsimusena selle kohta oma arvamust.

3. Komitee arvamuse valguses otsustab komisjon, kas vastavad ühtlustatud standardid *Euroopa Liidu Teatajas* avaldada, neid mitte avaldada või avaldada piirangutega ja kas samas väljaandes olevad viited ühtlustatud standarditele säilitada või kaotada.
4. Komisjon teavitab antud küsimusega seotud Euroopa standardiorganisatsiooni ja väljastab vajaduse korral kõnesolevate ühtlustatud standardite korrigeerimiseks uue mandaadi.

Artikkel 10 *Komponentidele ja agregaadiosadele kehtivad nõuded*

Rakendusmeetmete kohaselt tagavad liikmesriigid, et ETT komponentide või agregaadiosade tootjad edastavad teistele tootjatele, kes vastavat komponenti või agregaadiosa rakendusmeetmega kaetud ETT juures kasutavad, nende palvel kogu antud ETT ökoloogilise profiili koostamiseks vajaliku teabe.

Eeskätt võidakse rakendusmeetmetega nõuda, et tootjad avaldaksid andmed nende toodetavate komponentide või agregaadiosade materjalide koostise ja energia ja/või ressursside kulu kohta, ning võimaluse korral selliste keskkonnategevuse hindamiste ja/või võrreldavate juhtumiuuringute tulemused, mis seonduvad vastavate komponentide või agregaadiosade kasutamise ja nende eluea lõpul käitlemisega.

Artikkel 11 *Haldusorganite koostöö ja teabevahetus*

1. Liikmesriigid nimetavad käesoleva direktiivi täitmise eest vastutavad ametiasutused.

Nad julgustavad neid ametiasutusi käesoleva direktiivi täitmise huvides omavahel koostööd tegema ja vastastikku informatsiooni vahetama.

Haldusorganite vahelise koostöö ja teabevahetuse juures kasutatakse maksimaalselt

elektroonilisi sidevahendeid ja seda võidakse toetada ühenduse vastavate programmidega.

2. Komisjoni ja liikmesriikide vahelise teabevahetuse spetsifikatsioonide ja ülesehituse küsimused otsustatakse artikli 14 lõikes 2 toodud menetluse kohaselt.

Artikkel 12 *Rakendusmeetmed*

1. Komisjon, kes tegutseb artikli 14 lõikes 2 toodud menetluse kohaselt, võib rakendusmeetmeid kehtestada järgmiste näitajate alusel:

(a) meetmega kaetava ETT valikut määravad näitajad:

(i) ETT arvele langeb oluline realisatsiooni ja kaubavahetuse maht;

(ii) ETT-l on oluline keskkonnamõju;

(iii) ETT keskkonnamõju saab ilma ülemääraste kulutusteta märkimisväärselt parandada;

(iv) arvesse võetakse ühenduse keskkonnavalaseid prioriteete, nagu näiteks need, mis on ära toodud otsuses nr 1600/2002/EÜ.

(b) meetme sisu määravad näitajad:

(i) arvesse võetakse toote kogu elutsükli;

(ii) rakendusmeede ei mõjuta oluliselt toote talitlust selle kasutaja jaoks;

(iii) puudub negatiivne mõju tervisekaitse- ja ohutusnäitajatele;

(iv) ei tohi olla olulist negatiivset mõju tarbijatele, eeskätt toote taskukohasuse ja summaarsete kasutuskulude osas;

(v) ei tohi olla olulist negatiivset mõju tootjate konkurentsivõimele, sealhulgas ka ühendusevälistel turgudel.

2. Rakendusmeetmetega kehtestatakse ökoprojekteerimise üldnõuded vastavalt lisale I ja/või ökoprojekteerimise erinõuded vastavalt lisale II.

Ökoprojekteerimise erinõuded kehtestatakse olulist keskkonnamõju omavate teatud kindlate keskkonnaaspektide osas.

3. Rakendusmeetmed koosnevad lisas VII loetletud osadest.

Artikkel 13 *Kehtivad rakendusmeetmed*

Direktiive 92/42/EMÜ, 96/57/EÜ ja 2000/55/EÜ loetakse käesoleva direktiivi mõistes rakendusmeetmeteks vastavalt kodumajapidamistes kasutatavate kuumaveeboilerite,

külmutusseadmete ja luminofoorvalgustite ballasttakitite kasutusaegse energiatarbimise tõhususe osas.

Artikkel 14
Komitee

1. Komisjoni abistab komitee, mille liikmeteks on liikmesriikide esindajad ja eesistujaks komisjoni esindaja (edaspidi "komitee").
2. Käesoleva lõike osundamise korral kehtivad otsuse 1999/468/EÜ artiklid 5 ja 7, võttes arvesse sama otsuse artikli 8 sätteid.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõikes 6 osundatud ajavahemik on kolm kuud.

3. Komitee kehtestab endale töökorra.

Artikkel 15
Karistused

Liikmesriigid kehtestavad reeglid käesoleva direktiivi alusel vastu võetud riiklike seadusesätete rikkumise korral määratavate karistuste kohta ja tagavad nende täitmise. Sätestatud karistused peavad olema tulemuslikud, proportsionaalsed ja hoiatava mõjuga. Liikmesriigid teatavad neist sätetest komisjonile hiljemalt artikli 18 esimeses lõigus nimetatud kuupäevaks ja teavitavad komisjoni viivitamatult kõigist neid mõjutavatest hilisematest muudatustest.

Artikkel 16
Muudatused

Direktiivi 92/42/EMÜ muudetakse järgmiselt:

- (1) Artikkel 6 jäetakse välja.
- (2) Lisa I, 2. jagu jäetakse välja.

Artikkel 17
Kehtetuks tunnistamine

Direktiivid 78/170/EÜ ja 86/594/EMÜ tunnistatakse kehtetuks.

Artikkel 18
Üle võtmine

1. Liikmesriigid võtavad vastu ja avaldavad hiljemalt 31. detsembriks 2005. aastal käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud seadused, määrused ja rakendussätted. Nad edastavad koheselt komisjonile nende sätete tekstid ja nende sätete ning käesoleva direktiivi vahelise vastavustabeli.

Need sätted hakkavad kehtima alates 1. juulist 2006.

Kui liikmesriigid need sätted vastu võtavad, sisaldavad need viidet käesolevale direktiivile või nende ametliku avaldamise korral lisatakse neile vastav viide. Liikmesriigid otsustavad, kuidas selline viide tehakse.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile nende riiklike seadusesätete tekstid, mida nad käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas vastu võtavad.

Artikkel 19
Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 20
Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
eesistuja

Nõukogu nimel
eesistuja

LISA I: (osundatud artikli 12 lõikes 2)
Ökoprojekteeerimise üldnõuete kehtestamise meetod

Artikli 12 lõike 3 kohaselt ökoprojekteeerimise nõuded määratlevad rakendusmeetmed sisaldavad järgmisi sätteid, mille seast valitakse rakendusmeetmega kaetud ETT jaoks sobivad.

1. OSA. ÜLDSÄTTED

1. ETT tootjad viivad läbi ETT valikmudeli keskkonnaaspektide hindamise kogu elutsükli jooksul, lähtudes realistlikest eeldustest toote normaalsete kasutustingimuste ja kasutamise eesmärkide osas.

Sellise hindamise põhjal koostavad tootjad ETT valikmudeli ökoloogilise profiili. See tugineb toote keskkonna seisukohalt olulistele näitajatele ja toote elutsükli jooksul esinevatele ning mõõdetavates füüsilistes kogustes väljendatavatele sisenditele/väljunditele.

Hindamisel keskendutakse ja omistatakse esmatähtsust neile teguritele, mida saab toote projekteeerimise kaudu oluliselt mõjutada.

2. Selle hindamise alusel annab tootja oma hinnangu alternatiivsetele projektlahendustele eesmärgiga saavutada ökoprojekteeerimise uusimaid saavutusi arvesse võttes toote keskkonnamõju tulemuslikkuse paranemine.

Konkreetsel projektlahenduse valimisel tuleb leida mõistlik tasakaal erinevate keskkonnaaspektide vahel, samuti keskkonnaaspektide ja muude oluliste kaalutluste vahel (ohutus ja tervisekaitse, funktsionaaltehnilised nõuded, kvaliteet ja tulemusnäitajad ja sellised majanduslikud näitajad nagu näiteks tootmiskulud ja turustatavus), täites samal ajal kõiki kehtivaid seadusandluse nõudeid.

ETT projekteeerimise protsess hõlmab eeskätt käesoleva lisa 2. osas loetletud elemente.

Olulised ökoprojekteeerimise parameetrid tuuakse välja rakendusmeetmes.

2. OSA. ETT ÖKOPROJEKTEERIMISE PARAMEETRID

- 2.1 Käesoleva lisa 1. osas kirjeldatud hindamise käigus käsitletakse vastavalt rakendusmeetmele toote elutsükli alljärgnevat etappi niivõrd, kui need on toote projekteeerimisega seotud:

- (a) tooraine muretsemine
- (b) tootmine
- (c) pakendamine, transportimine ja müümine
- (d) paigaldamine ja hooldus

- (e) kasutamine
- (f) eluea lõpp.

2.2 Iga etapi puhul hinnatakse vastavalt vajadusele järgmisi keskkonnaaspekte:

- (a) plaaniline materjalide, energia ja muude ressursside (näiteks magevee) kulu
- (b) eeldatavad õhku vette ja pinnasesse paisatavad heitmed
- (c) eeldatav saastamine selliste füüsiliste mõjude kaudu nagu müra, vibratsioon, kiirgus, elektromagnetväljad
- (d) eeldatav jääkainete teke
- (e) materjalide ja/või energia taaskasutamise, ümbertöötamise ja taastootmise võimalused elektri- ja elektroonikaseadmetest tekkivaid jäätmeid (WEEE) käsitlevat direktiivi 2002/96/EÜ arvestades.

2.3 Eelmises lõikes nimetatud keskkonnaaspektide parandamise potentsiaali hindamisel kasutatakse sobivuse korral eelkõige alljärgnevatid parameetreid, neid vajaduse korral muude parameetritega täiendades:

- (a) toote kaal ja maht
- (b) ümbertöötamisel saadud materjalide kasutamine
- (c) energiatarve kogu elutsükli kestel
- (d) direktiivi 67/548/EMÜ²⁷ kohaselt tervisele ja/või keskkonnale ohtlikuks loetavate ainete kasutamine, arvestades ka teatud ainete turustamist ning kasutamist reguleerivaid seadusandlikke akte nagu 76/769/EMÜ²⁸ või 2002/95/EÜ
- (e) toote nõuetekohaseks kasutamiseks ja hoolduseks vajalike vedelike ja määrdeainete liigid ning kogused
- (f) taaskasutamise ja ümbertöötamise lihtsus väljendatuna järgmistes näitajates: kasutatud materjalide ja komponentide arv, standardsete komponentide kasutamine, lahtimonteerimiseks kuluv aeg, lahtimonteerimiseks vajalike tööriistade keerukus, komponentide ja materjalide kodeerimisstandardite kasutamine taaskasutamiseks ja ümbertöötamiseks sobivate materjalide ja komponentide kindlakstegemiseks (sealhulgas plastosade ISO nõuete kohane märgistamine), kergesti ümbertöötatavate materjalide kasutamine, väärtuslike ja muude ümber töötatavate materjalide ja komponentide kättesaamise lihtsus; ohtlikke aineid sisaldavate materjalide ja komponentide kättesaamise lihtsus
- (g) varem kasutatud komponentide esinemine

---

²⁷ ELT 196, 16.08.1967, lk 1-5

²⁸ ELT L 262, 27.09.1976, lk 201-203

- (h) komponentide ja tervikseadmete taaskasutamist ja ümbertöötamist takistavate tehniliste lahenduste vältimine
  - (i) kasutusaja pikenemine väljendatuna järgmiste näitajate kaudu: minimaalne garanteeritud kasutusaeg, minimaalne varuosade saadavaloleku aeg, modulaarsus, ajakohastatavus, remonditavus
  - (j) tekkivate jäätmete ja ohtlike jäätmete kogused
  - (k) õhku paisatavad heitmed (kasvuhoonegaasid, hapendavad ained, lenduvad orgaanilised ühendid, osoonikihti hõrendavad ained, püsivad orgaanilised saasteained, raskemetallid, kübemeheitmed ja hõljuvained), ilma et see piiraks direktiivi 97/68/EÜ kehtivust, mis käsitleb väljaspool maanteeliiklust kasutatavatele liikurmasinadele paigaldatud sise põlemismootoritest emiteeritavaid tahkeid ja gaasilisi saasteaineid²⁹
  - (l) vette paisatavad heitmed (raskemetallid, hapnikubilanssi rikkuvad ained, püsivad orgaanilised saasteained).
  - (m) pinnast saastavad heitmed (eeskätt ohtlike ainete lekked ja väljavoolud nende kasutamise staadiumis ja nende leostumisvõime jäätmetena eemaldamisel).
  - (n) vajaduse korral informatsioon, mis võib mõjutada ETT tootja ja muude isikute poolt käitlemise, kasutamise või ümbertöötamise viise
- tootmisprotsessiga seonduvad juhendid
  - tarbijatele mõeldud informatsioon toote oluliste keskkonnanäitajate ja -mõju kohta, mis pannakse toote turule toomisel sellega kaasa, et tarbijad saaksid toodete neid aspekte omavahel võrrelda
  - tarbijatele/kasutajatele mõeldud juhendid selle kohta, kuidas toodet paigaldada, kasutada ja hooldada nii, et selle mõju keskkonnale oleks minimaalne ja optimaalne eeldatav eluiga oleks tagatud, ja selle kohta, kuidas toodet selle eluea lõpul tagastada
  - andmed käitlemisrajatiste kohta toote lahtimonteerimiseks, ümbertöötamiseks või utiliseerimiseks selle eluea lõppedes. Kui vähegi võimalik, peaks vastav olulisem informatsioon leiduma toote enda peal.

Sellise informatsiooni juures võetakse arvesse kohustusi, mis tulenevad ühenduse muust seadusandlusest, näiteks elektri- ja elektroonikaseadmetest tekkivaid jäätmeid käsitlevast direktiivist 2002/96/EÜ.

---

²⁹ ELT L 59, 27.02.1998, lk 1

LISA II
Ökoprojekterimise erinõuete taseme määramise meetod

(osundatud artikli 12 lõikes 2)

Ökoprojekterimise erinõuete eesmärk on toote teatud keskkonnaaspekti parendamine. Need võivad väljenduda nõuetena piirata antud ressursi tarbimist, näiteks vajaduse korral selle ressursi tarbimise piirmääradena toote elutsükli erinevatel etappidel (näit vee tarbimise piirmäärad toote kasutamise staadiumis või tootes sisalduva teatud materjali kogused või ümbertöötatava materjali nõutavad miinimumkogused).

Konkreetsed ökoprojekterimise erinõude tase antud ETT jaoks määratakse järgmiselt:

1. Tehnilise ja majandusliku analüüsiga valitakse välja teatud hulk turul oleva antud ETT valikmudeleid ja selgitatakse välja toote keskkonnamõju tulemuslikkuse parandamise erinevad tehnilised võimalused, pidades seejuures silmas eri variantide majanduslikku tasuvust ja vältides igasugust toote tulemusnäitajate märkimisväärset halvenemist või selle kasulikkuse vähenemist tarbijate jaoks.

Selle analüüsi põhjal ja majanduslikku ning tehnilist teostatavust ja täiustamispotentsiaali silmas pidades võetakse tarvitusele konkreetsed abinõud toote keskkonnamõju vähendamiseks.

Toote kasutamisaegset energiatarbimist silmas pidades kehtestatakse sellele ettenähtud energiatõhususe või energiatarbimise tase eesmärgiga minimeerida lõpptarbija jaoks ETT valikmudelite summaarsed kasutuskulud. Summaarsete kasutuskulude analüüsimisel lähtutakse 5% suurusest reaaldiskontomäärast ja realistlikust ETT elutsükli kestusest; analüüsimeetodi aluseks on ostuhinna (sõltub tootmiskulude muutumisest) ja jooksevkulude (sõltuvad erinevatest tehnoloogia täiustamise variantidest) summaarsed muutused vaadeldavate ETT valikmudelite eluea peale diskonteerituna. Jooksevkulud koosnevad eeskätt energiakulust ja täiendavatest kulutustest muudele ressurssidele (nagu näiteks vesi või detergent).

Kontrollimaks, kas on toimunud olulisi muutusi ja kas tehtud üldjärelused on püsikindlad, viiakse läbi olulisi näitajaid (näiteks energia ja muude ressursside hinnad, tooraine maksumus või tootmiskulud, diskontomäärad) ja vajaduse korral ka keskkonna-väliskulusid hõlmav tundlikkusanalüüs. Nõuet korrigeeritakse vastavalt analüüsi tulemustele.

Samasugust metoodikat võib kasutada ka muude ressursside, näiteks vee puhul.

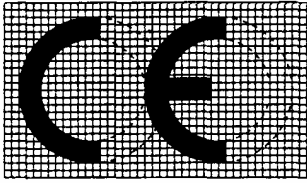
2. Ökoprojekterimise erinõude taseme määramiseks võib kasutada ka andmeid, mis on kättesaadavad ühenduse muude meetmete raamistikus, nagu näiteks Euroopa Liidu ökomärgiseid käsitlev määrus nr 1980/2000, tulevased ressursside säästliku kasutamise ja ümbertöötamise strateegiad, direktiiv 92/75/EMÜ majapidamisseadmete energiamärgistuste kohta ja määrus (EÜ) nr 2422/2001, mis käsitleb kontoriseadmete energiamärgistusi.

ETT-de puhul, millega kaubeldakse Euroopa Liidu majanduspartneritega, võib ökoprojekterimise erinõuete kehtestamisel lähtuda muudes maailmaosades saadud tõendusmaterjalidest.

3. Põhimõtteliselt ei tohi ökoprojekteerimise erinõude kehtestamise tulemuseks olla tootjatele mõne patenteeritud tehnoloogia pealesurumine. Kui nõue tähendab seda, et märkimisväärne osa parajasti toodetavatest mudelitest enam turule ei pääse, arvestatakse nõude jõustumise tähtaja määramisel antud toote ümberprojekteerimise tsükli pikkusega.

LISA III
CE-MÄRGISTUS

(osundatud artikli 4 lõikes 2)

CE-märgistuse kõrgus peab olema vähemalt 5 mm. CE-märgistuse vähendamisel või suurendamisel tuleb kinni pidada ülaltoodud mõõtjoonise proportsioonidest.

CE-märgistus peab olema ETT-le kantud. Kui see ei ole võimalik, tuleb märgistus kanda pakendile ja tootega kaasas olevale dokumentatsioonile.

LISA IV
Projekteerimise sisekontroll

(osundatud artiklis 7)

1. Selles moodulis kirjeldatakse menetlust, mille kohaselt tootja või tema volitatud esindaja, kes täidab käesoleva lisa 2. jaos loetletud kohustusi, tagab ja deklareerib, et ETT on kohaldatava rakendusmeetme asjakohaste sätetega kooskõlas. Tootja või tema volitatud esindaja peab kandma igale ETT ühikule artiklis 4 sätestatud CE-märgistuse ja koostama kirjaliku vastavusdeklaratsiooni. Vastavusdeklaratsioon võib hõlmata ühte või mitut toodet ja tootja on kohustatud seda säilitama.
2. Tootja koostab tehnilise dokumentatsiooni kausta, mis võimaldab hinnata ETT vastavust kohaldatava rakendusmeetme asjakohastele sätetele.

Eelkõige tuuakse selles dokumentatsioonis ära:

- a) ETT ja selle kasutuseesmärgi üldkirjeldus,
  - b) tootja poolt läbi viidud asjakohaste keskkonnamõjude hindamise uuringute tulemused ja/või viited toote projektlahenduste valiku aluseks olnud keskkonnamõjude hindamise alasele kirjandusele või juhtumiuuringutele,
  - c) toote ökoloogiline profiil,
  - d) toote ökoloogilise projekteerimise aspektidega seonduvad toote projektspetsifikatsiooni elemendid,
  - e) artiklis 9 osundatud, osaliselt või tervenisti kasutatud asjakohaste dokumentide nimekiri ja seal, kus artiklis 9 nimetatud dokumente ei kasutatud või kus need dokumendid kohaldatava rakendusmeetme nõudeid täielikult ei kata – kohaldatava rakendusmeetme nõuete täitmiseks kasutatud lahenduste kirjeldus,
  - f) koopia toote ökoprojekteerimise aspekte puudutavast informatsioonist, mis esitatakse vastavalt lisa I alajao 2.3 punktis n toodud nõuetele,
  - g) ökoprojekteerimise nõuetega seotud mõõtmiste tulemused, sealhulgas ka andmed nende mõõtmiste vastavusest kohaldatud rakendusmeetmega kehtestatud ökoprojekteerimise nõuetele.
3. Tootja peab rakendama kõiki vajalikke abinõusid, et tagada toote valmistamine vastavalt 2. jaos nimetatud projektspetsifikatsioonidele ja sellele kohaldatud rakendusmeetme nõuetele.

LISA V
Keskkonnajuhtimissüsteem

(osundatud artiklis 7)

1. Siinses moodulis kirjeldatakse menetlust, mille kaudu tootja, kes käesoleva lisa 2. jaos nimetatud kohustused täidab, tagab ja deklareerib, et ETT vastab kohaldatava rakendusmeetme nõuetele. Tootja või tema volitatud esindaja peab kandma igale ETT ühikule artiklis 4 sätestatud CE-märgistuse ja koostama kirjaliku vastavusdeklaratsiooni. Vastavusdeklaratsioon võib hõlmata ühte või mitut toodet ja tootja on kohustatud seda säilitama.
2. Tootja peab juurutama käesoleva lisa 3. jaos nimetatud keskkonnajuhtimissüsteemi koostisosad.
3. Keskkonnajuhtimissüsteem (KJS)

Selles jaos määratletakse keskkonnajuhtimissüsteemi koostisosad ja menetlused, mis on vajalikud toodete keskkonnategevuse tulemuslikkuse parandamiseks, et tagada ETT vastavus kohaldatava rakendusmeetme nõuetele.

3.1. Toote keskkonnamõju tulemuslikkuse poliitika

Tootja peab suutma demonstreerida toote üldise keskkonnamõju tulemuslikkuse paranemist ja looma raamistiku toodete keskkonnamõju tulemuslikkuse eesmärkide ja indikaatorite määramiseks ning muutmiseks, pidades seejuures silmas rakendusmeetme nõudeid.

Kõik tootja poolt toote ökoloogilise profiili koostamiseks ja täiustamiseks projekteerimise ja tootmise kaudu rakendatavad abinõud tuleb kirjalikult vormistatud menetluste ja juhendite kujul korralikult ja süstemaatiliselt dokumenteerida.

Eelkõige peavad need piisavalt kirjeldama:

- toodete olulisi keskkonnaaspekte ja -mõjusid koos nende olemuslike kirjeldustega,
- toodete keskkonnamõju tulemuslikkuse eesmärgid ja indikaatoreid ja nende juurutamiseks ning toimivana hoidmiseks kasutatavat organisatsioonilist korraldust, kohustusi, juhtimisvolitusi ja ressursside jaotamist,
- valmistoodete kontrollimist ja katsetamist, et võrrelda toodete tulemusnäitajaid nende keskkonnamõjude tulemuslikkuse indikaatoritega,
- menetlusi nõutava dokumentatsiooni kontrollimiseks ja selle ajakohasuse tagamiseks,
- keskkonnajuhtimissüsteemi rakendamise ja süsteemi tulemuslikkuse kontrollimise meetodeid.

3.2. Planeerimine

Tootja kehtestab ja hoiab toimivana

- a) toote ökoloogilise profiili määramise menetlused
- b) toote keskkonnamõju tulemuslikkuse eesmärgid ja indikaatorid, mille juures peetakse silmas tehniliste ja majanduslike nõuetega arvestavaid erinevaid tehnoloogilisi variante
- c) tegevusprogrammi nende eesmärkide saavutamiseks.

3.3 Teostamine

- a) kohustused ja volitused määratakse kindlaks ja dokumenteeritakse, et kindlustada toote keskkonnamõju tulemuslikkus ja kontrolli ning korrigeerimise eesmärgil sisse seatud aruandlus
- b) viiakse sisse dokumendid, milles kajastuvad toote projekteerimisel kasutatud projektide kontrollimise ja verifitseerimise tehnikad ning protsessid ja süstemaatilised abinõud
- c) ökoprojekteeerimise nõuete täitmise kontrollimiseks läbi viidud mõõtmiste tulemusi kajastavad dokumendid, sealhulgas ka mõõtmistulemuste kõrvutamise kohaldatava rakendusmeetmega püstitatud ökoprojekteeerimise alaste nõuetega;
- d) tootja võtab kasutusele spetsifikatsioonid, milles kajastuvad eelkõige kasutatud standardid või juhul, kui artiklis 9 nimetatud standardeid ei kasutatud või need kohaldatava rakendusmeetme nõuetega täielikult ei kattu – nõuete täitmiseks rakendatud abinõud
- e) tootja määrab kindlaks ja säilitab informatsiooni, mis kirjeldab keskkonnajuhtimissüsteemi põhielemente ja kõigi nõutavate dokumentide kontrollimise menetlusi.

3.4 Kontrollimine ja korrigeerimine

- a) tootja juurutab ja hoiab toimivana mittevastavuste uurimise ja käitlemise menetlused ja teeb korrigeerimistest sõltuvalt muudatusi dokumenteeritud menetlustes
- b) tootja viib vähemalt iga kolme aasta tagant läbi täieliku keskkonnajuhtimissüsteemi siseauditi.

LISA VI
Vastavusdeklaratsioon

(osundatud artikli 4 lõikes 3)

EUROOPA ÜHENDUSE VASTAVUSDEKLARATSIOON PEAB SISALDAMA JÄRGMISI ANDMEID:

1. tootja või tema volitatud esindaja nimi ja aadress;
2. kirjeldus, mis võimaldab antud mudelit üheselt ära tunda;
3. vajaduse korral viited kasutatud ühtlustatud standarditele;
4. vajaduse korral muud kasutatud tehnilised standardid ja spetsifikatsioonid;
5. vajaduse korral viited muule ühenduse seadusandlusele, mis sätestab kasutatud CE-märgistuse tootele kandmise;
6. tootjat või tema volitatud esindajat esindama volitatud isiku andmed ja allkiri.

LISA VII

Rakendusmeetmete sisu

(osundatud artikli 12 lõikes 3)

ESMAJOOONES TUUAKSE RAKENDUSMEETME JUURES ÄRA:

1. Meetmega kaetud ETT tüübi/tüüpide täpsed määratlused;
2. Meetmega kaetud ökoprojekteerimise nõue/nõuded, nende täitmise tähtaeg/tähtajad, kõik etapiviisilised või üleminekumeetmed;
  - ökoprojekteerimise üldnõude/üldnõuete olulised parameetrid nende hulgast, mis on toodud lisa I, 2. osas;
  - ökoprojekteerimise erinõude/erinõuete tase(med);
3. ETT paigaldamisele kehtestatud nõuded seal, kus see vaadeldavat keskkonnamõju tulemuslikkust vahetult mõjutab;
4. Mõõtmisel kasutatavad standardid ja/või mõõtmismeetodid; võimaluse korral kasutatakse ühtlustatud standardeid, mille viitenumbrid on avaldatud *Euroopa Liidu Teatajas*.
5. Andmed vastavuse hindamise kohta vastavalt otsusele 93/465/EMÜ
  - seal, kus rakendatakse moodul A asemel muid mooduleid; antud konkreetse menetluse valikut tingivad tegurid;
  - vajaduse korral kolmandate osapoolte kinnitamise ja/või sertifitseerimise kriteeriumid.

Kui sama ETT kohta kehtivate muude CE-nõuetega nähakse ette teistsuguseid mooduleid, loetakse kõnesoleva nõude osas esmatähtsaks rakendusmeetmega määratletud moodul;

6. Nõuded andmete osas, mida tootjad peavad ametiasutustele põhjalikuma vastavuskontrolli võimaldamiseks esitama;
7. Üleminekuperioodi kestus, mille jooksul liikmesriigid peavad lubama oma turule ETT, mis on nende territooriumil rakendusmeetme jõustumise kuupäeval kehtinud eeskirjadega kooskõlas.